

Opgenomen en gedragen

Schriftgedeelte: Éxodus 19:1-6 en Jesaja 63:1-9

Éxodus 19:1-6

1. In de derde maand na het uittrekken der kinderen Israëls uit Egypteland, ten zelve dage kwamen zij in de woestijn Sinaï.
2. Want zij togen uit Rafidim en kwamen in de woestijn Sinaï en zij legerden zich in de woestijn; Israël nu legerde zich aldaar tegenover dien berg.
3. En Mozes klom op tot God; en de HEERE riep tot hem van den berg, zeggende: Aldus zult gij tot het huis Jakobs spreken en den kinderen Israëls verkondigen:
4. Gijlieden hebt gezien wat Ik den Egyptenaars gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen en u tot Mij gebracht heb.
5. Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijn stem zult gehoorzamen en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijne.
6. En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Jesaja 63:1-9

1. WIE is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde klederen, van Bozra? Deze, Die versierd is in Zijn gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen.
2. Waarom zijt Gij rood aan Uw gewaad, en Uw klederen als van een die in de wijnpers treedt?

3. Ik heb de pers alleen getreden en er was niemand van de volken met Mij, en Ik heb hen getreden in Mijn toorn en heb hen vertrapt in Mijn grimmigheid, en hun kracht is gesprengd op Mijn klederen en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld.
4. Want de dag der wrake was in Mijn hart, en het jaar Mijner verlostten was gekomen.
5. En Ik zag toe, en er was niemand die hielp; en Ik ontzette Mij, en er was niemand die ondersteunde; daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt, en Mijn grimmigheid, die heeft Mij ondersteund.
6. En Ik heb de volken vertreden in Mijn toorn en Ik heb hen dronken gemaakt in Mijn grimmigheid, en Ik heb hun kracht ter aarde doen nederdalen.
7. Ik zal de goedertierenheden des HEEREN vermelden, den veelvoudigen lof des HEEREN, naar alles wat de HEERE ons heeft bewezen, en de grote goedheid aan het huis Israëls, die Hij hun bewezen heeft naar Zijn barmhartigheden en naar de veelheid Zijner goedertierenheden.
8. Want Hij zeide: Zij zijn immers Mijn volk, kinderen die niet liegen zullen. Alzo is Hij hun geworden tot een Heiland.
9. In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op en Hij droeg hen al de dagen vanouds.

De schone zaak in deze twee hoofdstukken is dat de Heere Zijn volk draagt, dat de Heere hen in Zijn armen draagt, dat de Heere hen opneemt¹. Hij zegt: *En tot den ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen*. Dat is een liefelijk woord voor oude mensen: *Tot de grijsheid toe*. Maar het is ook een liefelijk woord voor jonge mensen die de pelgrimsreis voor hen zien liggen en dat misschien vele, vele dagen, vele jaren: *En tot den ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen*. Maar o, dit opgenomen te worden! De zorgen komen, de problemen, moeilijkheden, zwarigheden, smarten, en de wereld zegt: *moed houden*². Dat is het beste wat de wereld doen kan, en het

¹ Het Engelse woord kan zowel "opnemen" als "dragen" betekenen. In Ex. 19:4 staat in het Nederlands "dragen" en in Jesaja 63:9 "opnemen".

² Het Engelse woord voor "dragen" of "opnemen" kan ook gebruikt worden voor de uitdrukking "moed houden".

kan het hartelijk en met meeleven zeggen. De wereld zegt: *moed houden*. Maar zo is het niet met Gods volk. Zij hebben iets beters:

“Het Evangelie heft mijn geest op;
Een getrouw en onveranderlijk God,
Legt het fundament van mijn hoop,
In eden, en beloften, en bloed.”

Welnu, het is een wonderlijke zaak om gedragen te worden. Vanzelf, het is de Heere Die ons draagt. O, maar er is ook die ervaring om gedragen te worden door de gebeden van het volk des Heeren. Wat een wondervolle bediening is dat! *Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus*. Dat is een wondervolle bediening om elkander te dragen in het gebed. Er zijn tijden in mijn leven geweest dat ik daarvan de verzekering heb gehad; gedragen te worden door de gebeden van het volk. Maar vanzelf, het is in het bijzonder de Heere Die Zijn volk draagt. In Deuteronomium 1 draagt Hij hen zoals een liefdevolle vader een zeer geliefd kind draagt. Dat is de wijze waarop de Heere Zijn volk draagt. Op andere plaatsen als een liefdevolle moeder: *Als een dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden*. Soms als een herder: *Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammekens in Zijn armen vergaderen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtkens leiden*.

In Éxodus 19 lezen wij dat de Heere spreekt dat Zijn oude volk gedragen zal worden op arendsvleugels, brengende hen uit het land van Egypte met al hun moeilijkheden, namelijk Faraó die zich verzette en dan de Rode Zee; Hij hielp hen door. *Hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen heb*. Men zegt dat een arend een enorm gewicht op zijn vleugels dragen kan. O, maar wat het is om op arendsvleugels gedragen te worden! Ik herinner me het gevoel te hebben. Het was toen een van onze kinderen geboren werd. Ik denk eerder dat ik preekte in die zeer mooie kerk “Frittenden” genoemd (die nu lang geleden gesloten is), precies in het hart van Kent. *Hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen heb*. De wonderlijke ervaring. Wat het wil zeggen? Het is Goddelijke liefde van onder. Het is barmhartigheid van onder. Het is mededogen van onder. Het is Goddelijke, almachtige kracht van onder. Het is in één woord: *De eeuwige God zij u een Woning; en van onder, eeuwige armen*. Om gedragen te worden op arendsvleugels. *Zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden, zij zullen lopen en niet moede worden, zij zullen wandelen en niet mat worden*. Wie? Degenen die geen kracht hebben, aan wie Hij de kracht vermenigvuldigt.

Wat een vers is dat in Jesaja hoofdstuk 63: *In al hun benauwdheid was Hij benauwd!* Dat is de Heere Jezus, de Man van smarten. Dat is de woestijn; dat is de verzoeking; dat is Gethsémané; dat is Golgotha; en dat is de eenheid, de vereenzelviging van Christus met Zijn volk. Dat is de nabijheid; dat is de diepte van Zijn liefde; dat is het heerlijk Hoofd en Zijn leden. *In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op en Hij droeg hen al de dagen vanouds*. In Zijn eeuwige raad van eeuwigheid en in de vervulling van Zijn eeuwige raad tot in eeuwigheid, bijzonder in de ure van nood. Hij nam hen op en Hij droeg hen. Wat kan er zoeter, teerder zijn? Hij nam hen op; Hij droeg hen.

Er was een zeer godzalige oude predikant en hij drukte het eigenaardig uit. Hij zei gewoonlijk: "Ik houd van een **dragende godsdienst**. Hij vertelde een kort verhaal. Er was een arm, invalide meisje en ze was krachteloos. Ze was aan bed gebonden. Ze kon in het geheel niet lopen. Haar vader droeg allerlei dingen naar boven en ze keek liefdevol en ze zei: "Mag ik alstublieft ook iets voor u naar boven dragen?" Hij zei: "Kijk lieveling, je weet dat dit onmogelijk is." Ze zei: "Dat is niet zo. Ik zal het dragen, en u draagt mij." En die lieve oude predikant zei: "Dat is precies mijn godsdienst. **Ik zal het dragen en U draagt mij.**" De last, de zorg, het gewicht dat ik te dragen heb, dat ik dragen moet. **Ik zal het dragen, maar U draagt mij.**

Welnu, mogen wij geholpen worden om voor deze dingen te bidden. Het is een gebedssamenkomst. Mochten we vanavond de zegen des Heeren, de tegenwoordigheid van de Heere bemerken.

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 31 maart 2003.